

Nekrolog

Odešel dobrý a statečný člověk Ohlédnutí za prof. PhDr. Jiřím Cejpkem, CSc.

(20. 2. 1928 – 26. 12. 2005)

Marie Königová

ÚISK FF UK Praha

marie.konigova@ff.cuni.cz

Mnozí z nás ho znali. A ti, kteří ho znali, ho milovali. Měl za sebou kus tvrdého života, ale přesto to byl život krásný a šťastný.

Byl člověkem ryzího charakteru, láska k přírodě, četbě a hudbě ho provázela celým životem. Nikdy se nevzdával. V oboru vědecké informace a knihovnictví patří bezesporu k úspěšným zakladatelům informační vědy. Po dlouhých letech se na žádost studentů v roce 1990 vrátil na Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, kde ve funkci vedoucího katedry okamžitě spolupracoval na přepracování studijních programů, prosadil také zcela nový studijní program: knihovědu. Přestože nebyl technicky zaměřen, nové technologie při zpracování informací vášnivě obhajoval a tvůrčím způsobem rozpracovával. Dokladem může být například, že už v roce 1979 zpracoval projekt automatizovaného systému právních informací.

Byl nejen výborným a všestranně vzdělaným pedagogem, ale také vynikajícím stylistou. Je autorem více než 300 titulů. Do posledních chvil pracoval na úpravě a rozšíření své základní učebnice: Informace, komunikace a myšlení- úvod do informační vědy. Za své aktivní profesorské dráhy byl členem vědecké rady Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, posléze byl jmenován emeritním profesorem s právem do této vědecké rady docházet. Ovšem nepůsobil jenom na fakultě, byl zapojen do práce v Národní knihovně a v mnoha dalších institucích, spolupracoval s historiky, právníky, lingvisty atd. Zasloužil se o zřízení a dobré fungování informačních studií a knihovnictví na Slezské univerzitě v Opavě a na Masarykově univerzitě v Brně, kam obětavě po několik let dojížděl.

Byl vynikajícím a spolehlivým kolegou, uměl trpělivě naslouchat i lidem, kteří si to v podstatě nezasloužili. Kromě své pedagogické a publikační činnosti připravil a přednesl pro Český rozhlas 2 celkem třicet tři přednášek v rámci Rozhlasové akademie třetího věku. Témata: sociální komunikace, dějiny knižní kultury, velké osobnosti českého a světového knihovnictví a další se setkala s velkým a spontánním zájmem posluchačů. Přečetl stovky nádherných prací na zadané otázky, odpovídal s láskou na milé dopisy studentů seniorů. Milovali jeho přednášky, dovedl je stimulovat dokonce i k pochopení a využívání nejmodernějších informačních knihovnických systémů.

Podařilo se mu splnit svůj sen: navštívit novou Alexandrijskou knihovnu, o níž posléze s obdivem také v rozhlase přednášel. Vedl stovky diplomových prací, vedl řadu doktorandů, z nichž mnozí dnes stojí v čele knihovnických institucí. Konzultoval a předával svoje zkušenosti, inspiroval svými poznatky studenty k novým pohledům na knihovnicko-informační současnost. Setkání s profesorem Jiřím Cejpkem bylo vždycky typické něčím originálním, novým.

V tomto krátkém ohlédnutí nelze zmínit všechny odborné i osobní aktivity našeho drahého a laskavého kolegy profesora PhDr. Jiřího Cejпка. Byl člověkem vstřícným, obdařeným talentem

jednání s lidmi. V letech tvrdé normalizace, kdy nesměl přednášet ani publikovat, mu zaměstnání poskytla Slovenská technická knihovna v Bratislavě. Trpělivě tam jedenáct let dojížděl, aby mohl být nadále aktivní v oboru. Podílel se na mnoha výzkumných projektech. Jeho práce nesla vždycky pečeť poctivosti a serióznosti.

Vedl do posledních chvil tvůrčí a aktivní život, příkladný svou skromností a houževnatostí, obětavostí i pracovitostí. Profesor Cejpek byl od mládí skaut a zůstal zásadám skautské výchovy věren do konce svých dnů. Byl šťastným člověkem a činil nás všechny, kteří jsme ho obklopovali také šťastnými. Jeho skon nás nejen nesmírně zarmoutil, ale přinesl ohromení a palčivou bolest.

Mnohé z nás vázal k Jiřímu Cejpkovi osobní vztah, svým způsobem jedinečný a neopakovatelný, ať trval několik desetiletí nebo pár třeba i náhodných setkání. Jeho vztah k lidem byl důvěřivý a laskavý, lidem blízkým dovedl vytvořit hřejivé zázemí jistoty. „Zasadil strom, postavil dům, vychoval syna a dvě dcery,“ splnil tedy své poslání na této zemi.

Jestliže se tímto ohlédnutím loučíme s významnou a vzácnou osobností, chceme zároveň poděkovat za dar nepomíjející a nezapomenutelný, kterým nás Jiří Cejpek obdařil: za jeho přátelství, za to, že s námi byl...

únor 2006